

## T-95. 2021.06.20. Jákób fél Ézsautól

Kedves Szülők és Gyerekek!

Ott hagytuk abba Jákób történetét, hogy elindult Lábántól családjával és jószágaival együtt, hogy visszatérjen az ígéret földjére. Útközben a Szeir hegyénél kellett elmenniük, ahol a bátyja, Ézsau lakott. Félt a bátyjától. Eszébe jutott, hogy csalással vette el tőle az atyai áldást. Eszébe jutott, hogy emiatt a bátyja meg akarta őt ölni. Ezért követeket küldött Ézsauhoz. A követek azzal tértek vissza, hogy Ézsau már jön is, és vele 400 férfi. Erre Jákób még jobban megijedt. Családját, szolgálait és jószágait két részre osztotta, hogy ha az egyiket levágja Ézsau, a másik még megmaradjon. És akkor szorultságában Istenhez imádkozott. Aztán sok ajándékot készített, hogy azzal engesztelje ki Ézsaut.

Jákób nagy félelmének az volt oka, hogy Ézsauval sohasem rendezte el a dolgait. A csalás után az anyja elküldte Jákóbot Ézsau haragja elől: *kelj fel és fuss Lábánhoz az én bátyámhoz Háránba [...] Míg elfordul a te bátyád haragja te rólad, és elfelejtkezik arról a mit rajta elkövettél: akkor elküldök és haza hozatlak téged...* (1Móz 27,43. 45). Több mint 20 év telt el, de az idő nem oldott meg semmit.

Mi is hiába gondolkozunk így – mikor rendezetlen dolgaink vannak –, hogy majd az idő megoldja. Nem oldja meg. Sőt, amikor az elrendezetlen dolgok sokáig húzódnak, még nehezebbek lesznek. Jákób olyan helyzetbe jutott, hogy hiába ígérte neki Isten: *Térj meg atyáid földére, a te rokonságod közé, és veled leszek* (1Móz 31,3). Hiába imádkozott: *Szabadíts meg, kérlek, az én bátyámnak kezéből, Ézsau kezéből; mert félek ő tőle, hogy rajta üt és levág engem, az anyát a fiakkal egybe. Te pedig azt mondottad: Jól tévén jól tészek te veled, és a te magodat olyanná teszem mint a tenger fővénye, mely meg nem számláltatik sokasága miatt* (1Móz 32,11-12). Mindent tudott Jákób, amit Isten neki mondott, de hiába. Mi is hiába tudjuk azt, hogy mi Isten akarata, hiába ismerjük Isten ígéreteit, ha vannak olyan dolgaink, amelyek nincsenek elrendezve. Azok rátelepszenek a szívünkre, lelkünkre, szellemünkre, és minden a feje tetején áll bennünk.

Hiába jöttek Jákóbbal szembe az Úrnak angyalai, amely bizonyíték volt számára, hogy ott van az Úr serege: *És monda Jákób mikor azokat látja vala: Isten tábora ez.* (1Móz 32,2). Hiába imádkozott, bármit tett, a félelem ott maradt rajta.

Ebből az a tanulság számunkra, hogy ne hagyjunk semmit elrendezetlenül az életünkben. Minél hamarabb rendezzük el a dolgainkat Istennel és emberekkel is. Az idő múlhat, de azzal nem oldódik meg a probléma. Amire Isten rámutat, hogy nem jól tettünk valamit, vétettünk valaki ellen, nem jó valami az életünkben, azt addig, amíg lehetőségünk van, rendezzük el. Ha nem tesszük, elsősorban magunknak ártunk, a magunk életét nehezítjük meg, nekünk lesznek álmatlan éjszakáink, kínos napjaink, megterhelt, kínzó lelkiismeretünk.

Voltatok-e már ti ilyen helyzetben? Tettetek-e olyat, ami miatt igen rossz lett a lelkiismeretetek, és féltetek azzal találkozni, akivel rosszat tettetek? Még évek múlva is féltetek a következményétől? Jó, ha nem tettetek ilyet. A jövőben se tegyetek. Nem éri meg. De ha valaki mégis ilyet tett, és bántja a lelkiismerete, van megoldás. Ugyanaz, mint Jákób esetében. Azon az éjszakán egyedül maradt. Akkor hozzá jött az Úr egy férfi képében. Ez a találkozás döntő változást hozott. Jákób új nevet kapott. Nekünk is először az Úrral kell elrendezni az életünket, aztán Ő segít az emberekkel is elrendezni.

Szeretettel:

Debrecen, 2021. június 20-án,  
Apostol Imre bácsi